

Eesti Päevalehele

Palun Teie lugupeetud lehes lahkesti ruumi lubada lühikeseks vastuseks lugeja kirjale Eesti Päevalehes 5. jaan. 1978.

Ennekõike tahan siinjuures kinnitada, et mina oma töökspidamised ja tähelepanekud olen saanud 40 aasta pikkusest pedagoogilisest tööst, kusjuures minul on olnud au 30 viimase aasta jooksul töötada määralise õpetaja-lektorina rootsi koolides, kus oli ka eesti lapsi. Samaaegselt on minul olnud meeldivaks ülesandeks eesti koolinoorte õpetamine eesti koolides eriainetes eesti keeles. Samuti on minul olnud aastakümneid tihe koostöö eesti pedagoogidega, niihästi nendega, kes töötavad eesti või rootsi koolides kui ka nendega, kes töötavad eesti ja rootsi koolides. Seda on mulle osalt võimaldanud asjaolu, et minul ^{tulnud} on ~~osaks saanud~~ olla paljude aastate jooksul Rootsi Koolide Ülemvalitsuse poolt määratuna eesti õpetajate pedagoogilistel kursustel juhatajaks ja sellele lisaks on minul paljudel kordadel nõuandjana tulnud külastada eesti kui ka rootsi kooli.

Võitluses eesti kooli olemasolu eest on minul tihe ja usalduslik side niihästi Haridusministeeriumiga, Koolide Ülemvalitsusega, Riikliku Noortenõukoguga, Sisserännuametiga ja teiste rootsi asutustega, kus meie kooli ja hariduse küsimused on aktuaalsed. Ma pean veel küsijale tähendama, et olen algusest peale olnud kaasas sisserändajatele "kodukeelet" õpetamise aluste väljatöötamisel, kusjuures olen arvukatel töökoosolekutel ja remissivastustes katsunud vormida seda eesti organisatsioonide ja ka oma isiklikkude töökspidamiste järele. Ja see on just see osa, kus küsija tööväli asub.

Allakirjutanu ei ole veel kunagi oma pikas hariduslikus ja pedagoogilises töös kui ka oma isiklikus elus kellegi peale kaebust tõstnud ega ei tee seda ka küsija nõudel. Kriitikast on jatkunud siiani ja peab jätkuma edaspidigi.

Ma tahaksin aga veel lisaks Ülaltoodule mainida, et need arvukad pedagoogilised rahvusvahelised seminarid ja kongressid, kust minul on tulnud eesti õpetajate kui ka minoriteetide esindajana osa võtta, on mulle sisendanud ja veelgi kinnitanud minu töökspidamisi, et igal rahvusgrupil ja igal üksikul inimesel on õigus nõuda ja saada ühiskonnalt omakeelset kasvatust ja kooli.

Mind häirib tugevasti asjaolu, et küsija kui eesti pedagoog ei oska vahet teha mida õieti tähendab ja mida annab meie noortele meie rahvuslik omakeelne kool ~~kui pedagoogiline tervik~~ meie kasvatustöös kui pedagoogiline tervik ja selle vahel, kus võõras koolis paari nädalatu tunni ulatuses eesti keele tundide vastu võibolla muidu väga tähtis aine välja vahetatakse.

Ma palun küsijal kui ka arvukatel lugejatel see ülimalt tähtis probleemistik rahulikult läbi mõelda, et kuidas saada kõik eesti lapsed eesti koolidesse ja kuidas võiks kaasa aidata täieliku eestikeelse kooli ülesehitamise töös.

Hjerterudis 8. jaan. 1978

Hääde tervitustega

Joh. Ungerson
Fil.dr.